

INKERIN

K I R K K O

1/93/2015

Teologisen Instituutin
koulutus uudistui

Pyhäkoululaisesta
papiksi

Dina Korepanova
– Kutsumuksena opettaminen

Koulutus luo pohjaa kirkon tulevaisuudelle

Kuva Kristiina Paananen

2 Tim. 3:14-15

M

utta pysy sinä siinä, min-
kä olet oppinut ja mis-
tä olet varma, koska tie-
dät, keiltä olet sen oppinut,
ja koska jo lapsuudestasi
saakka tunnet pyhät kirjojien
tukset, jotka voivat tehdä
sinut viisaaksi, niin että pe-
lastut uskon kautta, joka on
Kristuksessa Jeesuksessa.

INKERIN

KIRKKO

1/93/2015

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611.
Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992
nimellä "Evangelis-luterilainen In-
kerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa
johtaa piispa. Keskuskanslia sijait-
see Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-
Inkerin, Pietarin, Karjalan, Mosko-
van, Volgan, Uralin sekä Siperian ro-
vastikunta. Seurakuntia on yhteensä
koko Venäjän federaation alueella,
Viron rajalta Baikalin rannoille saak-
ka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin
joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy
suomen- ja venäjänkielisenä versio-
na. Suomenkielinen Inkerin Kirkko
välittää tietoa kirkon nykypäivästä
Suomessa asuville inkeriläisille
sekä suomalaisille seurakunnille,
järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

- 3 [Pääkirjoitus](#)
- 4 Teologisen Instituutin
koulutus uudistui
- 7 [Inkerin kirkon ja
seurakuntien uutisia](#)
- 12 Teologinen
Instituutti 2015
- 14 Pyhäkoululaisesta papiksi
- 16 Dina Korepanova
– Kutsumuksena opettaminen

4 Teologisen Instituutin koulutus uudistui

- 19 Tervetuloa Kelttoon
- 20 Paimenuuteen kutsutut
- 22 Pyhässä Mariassa
juhluvuosi
- 23 Rehtorin oppivuodet
- 24 Lähtölaukaus lapsi-
ja nuorisotyöhön

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Menkää ja opettakaa

Menkää siis ja tehkää kaik-
ki kansat minun opetus-
lapsikseni... ja opetta-
malla heitä pitämään kaikki, mitä
minä olen käskennyt...

Inkerin kirkossa tuli hiljattain täy-
teen 25 vuotta omien työntekijöiden
kouluttamisen aloittamisesta. Kun va-
paus ja uusi aika koitti Venäjällä, pa-
peista, nuorisotyöntekijöistä ja lapsi-
työn osaajista oli huutava pula. Siihen
tarpeeseen järjestettiin aluksi pika-
koulutusta. Sitten saimme oman kou-
lutuskeskuksen Kelttoon. Nykyään
meillä on Teologinen Instituutti, joka
kouluttaa maisteritason teologeja se-
kä muita työntekijöitä seurakuntiin.

Olemme hyvin kiitollisia Juma-
lalle, ystävillemme ja niille lukuisil-
le yhteistyökumppaneillemme, jotka
ovat avustaneet kirkkoamme koulu-
tuksen rakentamisessa. Inkerin kir-
kon näkökulmasta se on ollut vuosi-
sadan projekti, joka alkoi käytännös-
sä nollassa ja on saavuttanut korke-
an tason akateemisestikin ajatellen.

Kirkko kasvaa ja kehittyy. Sen on
aina arvioitava uudelleen omaa tilan-
nettaan. Näin on tapahtunut myös In-
kerin kirkossa. Olemme huomanneet,
että pelkkä akateeminen taso koulutuk-
sessa ei ole siunaus kirkolle. On palat-
tava juurille, ymmärrettävä Herramme
opetus, kaikki mitä hän on käskennyt
meitä pitämään. Kristuksen koulutus,
opetuslapsuus, tarkoittaa palautumis-
ta yhä syvemmin uppoutumaan Sanan
kouluun, Pyhän Hengen kouluun, sy-
ventymistä Herramme Jeesuksen Kris-
tuksen tuntemisessa pelastukseksi.

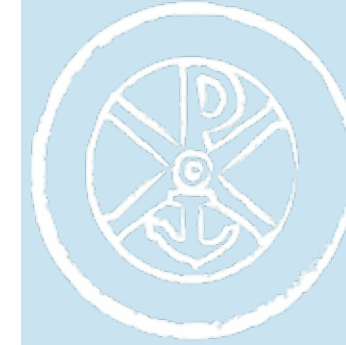
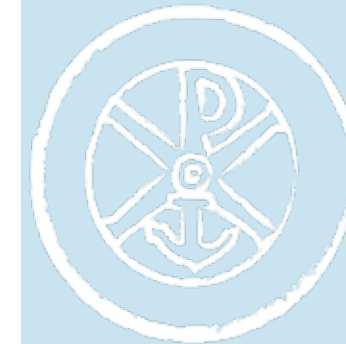
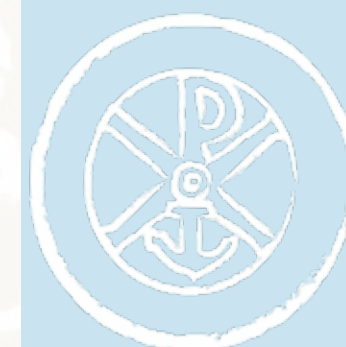
Kirkko tarvitsee monipuolista kou-
lutusta. Seurakunnan jäsenten on opit-
tava tuntemaan Raamattua, jotta he
tulevat voitetuksi Kristukselle, ja jot-
ta seurakunnissa vallitsee halu ja taito
tehdä ympäristössään lähetys-, diako-

nia-, nuoriso- ja lapsityötä, mikä kuu-
luu yleiseen pappeuteen. Raamattu an-
taa meille kauniin kuvan elävästä seu-
rakunnasta. Herramme antoi muuta-
mat apostoleiksi, toiset paimeniksi ja
opettajiksi. Ensimmäinen apostolinen
seurakunta tunsikin Raamatun mukaan
monia armolahjoja. Tätä aitoa aposto-
lista, missionaarista taitoa meidän on
opetettava ja opittava, että seurakun-
nat kasvaisivat, rakastaisivat ihmisiä ja
ymmärtäisivät tämän päivän haasteet.
Mahdollisuudet ovat valtavat. Työtä
on tehtävä rohkeasti, määrätietoisesti,
tunnustuksellisesti ja raamatullisesti -
niin kirkossa kuin sen ulkopuolella.

Nykypäivän luterilaisuuden pe-
rusongelma on ollut kapea virkapap-
peus. Valtiollisissa yliopistoissa saa-
tu koulutus tavoittelee vain sitä, mitä
maallinen valta ja laki vaativat - sik-
si ollaan eksiyksissä. *Sillä aika tulee,
jolloin he eivät kärsi tervettä oppia,
vaan omien himojensa mukaan korva-
syyhyynsä haalivat itselleen opettajia
ja kääntävät korvansa pois totuudes-
ta ja kääntyvät taruihin (2 Tim. 4:3-4).*

Meidän lähihistoriasammme ovat
vainot näyttivät, että raamatullinen
usko Jumalan ilmoituksiin ja evan-
geliumin sekä lain opetus ovat ne, jot-
ka pitävät uskovia elävinä ja näkymä-
töntä kirkkoa pystyssä. Virkapap-
peus on tärkeä, kunhan se tekee juuri sitä,
mitä apostolit ja profeetat opettavat:
Jeesukselle Kristukselle opetuslap-
sia. Tässä meille pieni tehtävä. Siunat-
koon meitä siinä Pyhä Kolminaisuus.

+ *Aarre Kuukauppi*

Teologisen Instituutin *KOULUTUS UUDISTUI*

Maaliskuun 4. päivänä 1990 ensimmäiset Inkerin kirkossa oppinsa saaneet pappisdiakonit vihittiin seurakuntien palvelijoiksi. Koulutusta lähdettiin rakentamaan tyhjästä. Neljännesvuosisadassa kehitys on edennyt muutaman kuukauden mittaisesta paimenten pikakoulutuksesta akateemiselle tasolle. Tänä Teologinen Instituutti on jälleen uuden vaiheen alussa.

Teologisessa Instituutissa koulutetaan kaikki Inkerin kirkon työntekijät. Pisin koulutus on teologian maistereilla, jotka tulevat palvelemaan pappeina ja kirkon opetustehtävissä.

Jaroslav Boitshenkolle (vas.) rehtorin työ on vastuullista, mutta samalla luovaa palvelua. Teologisen Instituutin ja sen tulosten hän muistuttaa olevan koko kirkon huolen- ja rukousaihe.

”Putosin Leningradiin kuin desantti, en tekemään pahoja vaan hoitamaan tiettyä tehtävää”, on piispa **Leino Hassinen** kuvannut lähtöään kouluttamaan pappisdiakoneja uudelleen herääville inkeriläis seurakunnille. Pikakoulutus alkoi Neuvostoliiton aikana, joulukuun 1. päivänä 1989 Pushkinin kirkossa. Opiskelijat olivat iältään 24-63 -vuotiaita, pitkään seurakunnassa mukana olleita miehiä. Yhdeksän opiskelijan ryhmä vihittiin diakoneiksi kolmen kuukauden opintojen päätteeksi.

- Opiskelijat olivat keskenään tuttuja, rohkaisivat ja tukivat toinen toisiaan. Lyhyessä koulutuksessa vain tärkeimmät kohdat käytiin läpi. Lisäksi saimme hyviä suomenkielisiä kirjoja luettavaksi. Itse olin saanut lapsuuden perheessäni vahvan kristillisen kasvatuksen. Yhdessä nämä antoivat mahdollisuuden aloittaa matalakirkollisia jumalanpalveluksia, muistelee ensimmäiseltä diakonikurssilta valmistunut Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi**.

Pushkinista Kelttoon

Jo alussa Inkerin kirkossa tiedostettiin, että suomalaisten työ seurakunnissa on tilapäistä, piispa Hassisen sanoin ”kylmäkäynnistysapua”. Jotta kirkko saisi työntekijöikseen Venäjän kansalaisia, oma koulutus oli välttämätöntä ja sille ryhdyttiin etsimään sopivaa muotoa. Lyhyistä diakonikursseista haluttiin pitkäjänteisempään koulutukseen. Ulkomailla opiskelun vaihtoehto hylättiin: kirkon on annettava koulutusta sen omassa yhteiskunnassaan.

Koulutus siirtyi Pushkinista Kelttoon vuonna 1992, kun uusi kirkko valmistui. Seuraavana vuonna Inkerin kirkko päätti perustaa koulutuskeskuksen. Omat tilat sille järjestyivät, kun Espoon seurakuntayhtymä lahjoitti Inkerin kirkolle vanhat leirikeskusrakennukset vuonna 1994. Vihkiäiset olivat 27.8.1995.

Kirkko kasvoi kiivaalla vauhdilla, kun ympäri Venäjää rekisteröitiin uusia seurakuntia. Paimenten lisäksi oli koulutettava lapsi- ja nuorisotyöntekijöitä, kanttoreita ja diakoniatyön osaajia. Vuosittain eri kursseilla opiskeli yhteensä noin kaksisataa opiskelijaa. Vuonna 2000 Koulutuskeskus hyväksyttiin vi-

rallisesti ammatilliseksi oppilaitokseksi.

Uuden päärakennuksen rakentaminen alkoi pääosin suomalaisten taloudellisella tuella 2001 ja vihkiäisiä vietettiin syksyllä 2003. Kolmikerroksisessa rakennuksessa on 1500 m². Nykyaikaiset tilat pitävät sisällään luokkahuoneet, kirjaston, kappelihuoneen, toimiston, asuinhuoneet sekä arkistotilaa.

Vaikeudet johtavat uudistuksiin

Teologisen Instituutin viimeiset puolitoukka vuotta ovat olleet käymistilaa. Heikko taloustilanne on johtanut säästöihin ja lisäksi taustalla on ollut tyytymättömyyttä koulutuksen kehityssuuntaan, mikä nousi esille kirkolliskokouksessa syksyllä 2013.

- Jotkut papit ovat olleet huolissaan siitä, että hengellinen puoli jää akateemisuuden varjoon. Osittain se on ollut syynä myös siihen, etteivät kaikki opiskelijat ole ymmärtäneet, miksi he opiskelevat. On jouduttu jopa erottamaan joitakin opiskelijoita opintojen loppuvaiheessa. Myös muut realiteetit, kuten talous, ovat pakottaneet miettimään suuntaa eteenpäin, Aarre Kuukauppi kertoo.

Kirkolliskokous asetti työryhmän suunnittelemaan koulutuksen uudistamista ja roivastikunnissa toimivien raamattukoulujen yhteistyötä Teologisen Instituutin kanssa. Prosessiin kului yli vuosi ja piispan mukaan siihen sisältyi pientä taisteluakin.

- Raamattukoulutuksen tärkeyttä ei alkuun ymmärretty, eikä pidetty vakavasti otettavana. Tämä oli syynä muun muassa siihen, että jouduimme vaihtamaan rehtoria. Lähdimme tekemään perusteellista reformia.

Tämän vuoden alussa kirkkohallitus teki päätöksen koulutuksen uudesta rakenteesta. Uudistukseen sisältyy esimerkiksi raamattukoulujen opetuksen nivominen Teologisen Instituutin opetusohjelmaan.

- Raamatulla varustetaan, vahvistetaan ja motivoitetaan opiskelemaan papiksi ja muiksi seurakunnan työntekijöiksi. Ihmisen oma, sisäinen kutsu pitää olla vahva, ja sitä on tuettava raamattuopetuksella, painottaa Kuukauppi.

Viime vuoden lopulla rehtorina aloittaneen **Jaroslav Boitshenkon** mielestä

tilanne on plussan puolella. Hän nostaa Teologisen Instituutin vahvuudeksi suurenmoiset opettajat, tunnollisen henkilökunnan sekä hyvät tilat opiskella ja asua koulutuksen aikana.

- Suuri huolenaihe on pieni opiskelijamäärä. Viime vuonna esimerkiksi ei ollut teologian peruskursseille tulijoita. Se oli yksi hälyttävä signaali siitä, että tilanteelle oli tehtävä jotakin, Boitshenko sanoo.

Kutsumustietoisia pappeja

Vaikka Inkerin kirkko on kouluttanut paimenia jo neljännesvuosisadan, heitä ei riitä kaikkiin seurakuntiin. Osa valmistuneista on mennyt muihin töihin ja tietyille alueille on vaikea löytää halukkaita työntekijöitä. Pitäisikö papeiksi valmistuvat opiskelijat velvoittaa työskentelemään tietyn ajan jossakin seurakunnassa?

- Papiksi ei voi ketään pakottaa, siihen pitää olla sisäinen kutsumus. Kutsumukseen taas voi kasvattaa ja valmistaa, se on kirkon tehtävä. On rukoiltava, että löytyisi opettajia, jotka ohjaavat opiskelijoita siten, että heille tulee sisäinen tarve julistaa ja opettaa, vastaa piispa Kuukauppi.

- Opiskelijat pitää kaikin voimin virittää palvelemiseen, tämän velvollisuuden täyttämiseen. Siihen tarvitaan rukouksen lisäksi konkreettisia toimia: koko kirkon ja seurakuntien panosta taata paimenille taloudellinen toimeentulo, jos siihen on tarvetta. Meidän on myös pyrittävä auttamaan paimenen ja seurakunnan keskinäisen, hyvän suhteen rakentumista, Jaroslav Boitshenko sanoo.

Aarre Kuukauppi kuvaa kirkkonsa alkuvaihetta - valtavan innostuksen buumia - Jeesuksen vertauksen kivelte putoavaksi siemeneksi, joka antaa taimen, mutta koetelemukset saavat sen kuihtumaan.

- Nyt on aika valmistella maaperää kunnolla, että siemen, joka opetuksen kautta putoaa sydämeen, kantaisi hedelmää. Siitä kumpuaa myös sisäinen vakaumus, että joku haluaa olla pappi. Kirkon kasvu tarkoittaa, että meidän on arvioitava mennyttä ja tarkistettava päämääräämme, Kuukauppi toteaa.

Akateemisuuden tehtävä

Teologian kandidaatin tutkinnon lisäksi

si Teologisessa Instituutissa on ollut mahdollista suorittaa maisterintutkinto vuodesta 2010 lähtien. Ensimmäiset maisterit - kaksi naista ja yksi mies - valmistuivat 2012. Akateeminen suunta on saanut sekä kiitosta että kritiikkiä.

- Iloitsen siitä, että taso on noussut ja hyviä, monipuolisesti varustettuja teologeja on valmistunut. Koulutuksen pitäisi kuitenkin kääntyä enemmän herätyskristilliseen suuntaan. On vahvistettava raamatuntutemusta ja kaikkea, mikä liittyy saarnaamisen taitoon, piispa Kuukauppi luettelee.

Kuukauppi lisää, että koulutuksen tulee paneutua myös siihen, miten seurakunnissa saadaan toimimaan monenlaiset lahjat. Seurakunnissa tulisi olla lähetystyöntekijöitä, evankelisteja, sielunhoitajia ja opettajia, joita johtaa hyvin koulutettu, taitava ja raamatullinen pappi. Hänen tulee ymmärtää, mitä tarkoittaa elävä seurakunta, elävä Kristuksen ruumis.

- Akateeminen oppilaitos on erittäin hyvä. Mitä enemmän maailmassa on hyvin koulutettuja ihmisiä, sen parempi! Kaikki me haluamme nähdä vahvasti uskossa olevia ja samanaikaisesti korkeasti koulutettuja pappeja, jotka kokosydamisesti osallistuvat rukouksiimme ja tarpeisiimme. Asettaako akateeminen koulutus itselleen tällaisen korkean hengellisen tehtävän ja tähtääkö se siihen, Boitschenko pohtii.

- Miten akateeminen laitos, jopa erittäin tasokas, voi auttaa saavuttamaan kirkon tavoitteita ja tehtäviä, jolle tiedosta niittä ja on kirkosta riippumaton, kysyy Boitschenko viitaten niihin syihin, jotka johtivat opetuksen uudistamiseen.

Päämäärä kirkkaaksi

Uusi rehtori hyppäsi laukkaavan ratsun selkään aloittaessaan työnsä, sillä koulutuksen uudistaminen oli kiivaimillaan käynnissä. Jaroslav Boitschenko myöntää, että vielä on meneillään tutustumisvaihe, mutta jotain on jo kirjastunut, mihin hän haluaa vaikuttaa.

- Pidän tärkeimpänä tehtävänä hyvän, kristillisen ilmapiirin luomista, mikä on saavutettavissa rukouksella, Jumalalta apua pyytäen ja yhdessä yrittämällä. Tämä koskee jokaista opettajaa ja työntekijää, kuin myös opiskelijoitakin. Opettajien ja opiskelijoiden välistä kanssakäymistä on lisättävä. Hengellinen ohjaaminen ja tuki, avoimuus ja vilpittömyys, valmius kuunnella ja auttaa toinen toista ovat tärkeitä.

- Opiskelijoita on autettava selkeästi tiedostamaan päämäärä ja kristillisen palvelemisen luonne. Käytännön harjoitukset on saatava säännöllisiksi; kaikki kirkolliset toimitukset, saarnojen kunnollinen valmistelu ja pitäminen sekä sielunhoito. Toivon, että onnistumme paremmin järjestämään opetuksen juuri käytännön harjoittelua ajatellen.

- Opiskelu Instituutissa on pakollista hengellistä muokkausta - sekä Jumalan, että toisten ihmisten palvelemisen takia: *Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen (Mark. 8:35).* Löytää rauha Jumalan kanssa ja Hänen rikkautensa, sekä oppia jakamaan evankeliumia muille – siinä on kutsumuksemme maan päällä, Jaroslav Boitschenko kiteyttää.

Luterilaisuuden perinteet

Yksi Teologisen Instituutin tehtävistä on pyrkiä säilyttämään ja kehittämään luterilaisen teologian perinteitä.

Jaroslav Boitschenko sanoo, että luterilaisessa traditiossa on monia aarteita.

- Vanha liturgia, Sanan ja sakramenttien käyttö, tutustuminen musiikilliseen perintöön: Buxtehuden, Bachin ja Händelin hengellinen musiikki... Suurenmoiset luterilaiset virret, musiikki, joka jatkaa soimista koko maailmassa! Nämä ovat sitä luterilaista perintöä, joiden eteenpäin siirtäminen jälkeemme tuleville on tehtävämme.

- Sana ”traditio” on peräisin latinasta, traditio sekä verbi tradere, joka tarkoittaa ”antaa eteenpäin”. Mikä on luterilaisen perinteen perusta ja tärkein, mitä meidän on annettava eteenpäin? -Evankeliumi. Opiskeluaikana opiskelijan on ennen kaikkea orientoituttava

kirkon missiolle, meidän jokaisen missiolle – siihen, että osaisimme rohkeasti ja selvästi julistaa muille ihmisille evankeliumia, toteaa Boitschenko.

Mikä on Teologisen Instituutin missio?

- Oppia itse ja opettaa muille taitoa säilyttää uskollisuus Jumalan Sanalle ja jakaa luterilaisten tunnustuskirjojen oppia – siihen Instituutimme on kutsuttu, päättää Jaroslav Boitschenko.

*Teksti: Kristiina Paananen
Suomennokset: Liian Keskinen
Kuvat: Tanja Paas,
Kristiina Paananen*

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

12.12.2014

- **Konstantin Subbotin** hyväksytään kuudeksi vuodeksi Uralin lääninrovastiksi 1.1.2015 alkaen.

- **Pavel Isajev** hyväksytään kahdeksi vuodeksi Sortavalan kirkkoherraksi.

- **Andrei Vladimirov** hyväksytään vuodeksi Saranskin Moksha-ersäläisen seurakunnan kirkkoherraksi.

- Toksovan kirkkoherran virka julistetaan avoimeksi 60 päivän ajaksi.

- Segezhan kirkkoherran virka julistetaan avoimeksi 60 päivän ajaksi 1.4.2015 alkaen.

- Kemin kirkkoherran virka julistetaan avoimeksi 60 päivän ajaksi.

- **Jevgeni Mihailov** vihittään pastoriaksi Kolppanan Pyhän Pietarin seurakuntaan suoritettuaan teologiset opintonsa.

- Diakoni **Konstantin Subbotin** vihittään pastoriaksi Uralin rovastikuntaan.

- **Sergei Anikin** vihittään diakoniksi Saratovin Pyhän Johanneksen seurakuntaan.

- **Jevgeni Raskatov** vihittään diakoniksi Kolppanan Pyhän Pietarin seurakuntaan suoritettuaan teologiset opintonsa,

- **Pavel Isajev** vihittään diakoniksi Sortavalan seurakuntaan.

- **Jorma Laineen** (SEKL) palvelua Inkerin kirkon rakennuskonsulttina jatketaan kolmella vuodella syyskuusta 2015 alkaen.

- Kirkkohallituksen kokouspäivät vuonna 2015 ovat: 30.01. ; 20.03. ; 29.05. ; 11.09. ; 09.10. ; 11.12.

30.01.2015

- Pastori **Olav Pantshu** hyväksytään vikaariksi kahdeksi vuodeksi 30.1.2015 alkaen.

- Pastori **Aleksei Uimanen** hyväksytään ehdokkaaksi Toksovan kirkkoherran vaaleihin.

- **Andrei Kuzin** vihittään diakoniksi Messiaaniseen Johannes Kastajan us-

konnolliseen yhteisöön.

- **Aleksandr Smirnov, Vitali Neverov** ja **Stanislav Dementjev** siunataan katekeetoiksi Pietarin Pyhän Marian seurakuntaan.

- **Sergei Parshin** siunataan katekeetaksi Borisoglebskin seurakuntaan.

- **Merja Kramsun** (SLS) palvelua Inkerin kirkon kansainvälisten asioiden sihteerinä jatketaan kahdella vuodelta elokuusta 2015 alkaen.

- Pastori **Lasse Marjokorpi** kutsutaan palvelemaan Karjalan rovastikuntaa.

- Vastaanotetaan Inkerin kirkon omistukseen Petserin kaupungissa sijaitseva vanha luterilainen kirkkorakennus.

- Hyväksytään Inkerin kirkon teologisen koulutuksen uusi rakenne (tarkemmin sivuilla 12-13).

Opinnäytetyö liturgiasta

Teologisen linjan opiskelija **Pavel Ananjevin** päättötyö hyväksyttiin Teologisessa Instituutissa 19. joulukuuta. Työ on nimeltään "Liturgia ja sen päämuodot" ja se on suunniteltu oppaaksi luterilaiseen liturgiaan.

Yksi Ananjevin tärkeimmistä teeseistä oli: "Luterilainen kirkko on liturginen seurakunta." Aihettaan hän perusteli sillä, etteivät kaikki seurakuntalaiset ymmärrä, miksi on tarpeen noudattaa tiukasti säänneltyä kaavaa vapaan puheen sijaan. Ananjev valitteli sitä, että vaikka luterilainen kirkko on liturginen, sen liturgista rikkautta ei aina täysin tunnusteta seurakunnissa.

Aihe osoittautui ajankohtaiseksi. Tilaisuuteen osallistuneilla oli esitettävänäan siitä monia kysymyksiä. Piispa **Aarre Kuukauppi** muisteli, kuinka hän itse **Leino Hassisen** opetuksessa vuonna 1989 kuuli sanottavan: "Liturgian ovat tehneet ihmiset, vaikka siitä käytetään myös nimeä 'jumalallinen liturgia'. Sitä tulee hoitaa luovasti, ja mikä tärkeintä - on kaikin puolin myötävaikutettava seurakunnan aktiiviseen liturgiaan osallistumiseen."

Teksti: Darja Shkurljateva, suom. KP

Piispa Aarre Kuukauppi siunasi Nizhni Novgorodin seurakunnan kirkkoherrana työskennelleen pastori Jaroslav Boitschenkon Teologisen Instituutin rehtorin virkaan 7. joulukuuta 2014. Kuva Lasse Kuukauppi

KONTUPOHJAN KIRKKO 10 vuotta

Anna Mishina toi laulaen terveisiä Marinmaalta. Häntä säesti Kontupohjan kirkkoherra Vadim Lysenko. Kuva Kristiina Paananen

Kontupohjassa juhlittiin 22.-23. marraskuuta, kun luterilaisen Kristuksen ylösnousemuksen kirkon vihkiäisistä tuli kuluneeksi kymmenen vuotta. Kirkkoherra **Vadim Lysenko** aloitti juhlan muistuttamalla, että kuten Vanhan testamentin aikoina, nykyäänkin temppelin rakentaminen edellyttää monien ihmisten erilaisia taitoja ja kykyjä, mutta ennen kaikkea Jumalan siunausta.

- Kirkko on ennen kaikkea ne ihmiset, jotka täyttävät kirkon, tekevät työtä Jumalan kunniaksi ja ihmisten hyväksi. Aika kuluu, tulee uusia seurakuntalaisia, jotka ovat valmiita ottamaan vastuuta, ja niin elämä kirkossa jatkuu, totesi seurakunnan entinen kirkkoherra **Jorma Säde**.

Juhlaan oli saapunut runsas joukko ystävyysseurakunnista Suomesta. Edustetuina olivat myös Karjalan tasavalta sekä Kontupohjan kaupunki, jonka uskonnollisista suhteista vastaava **Olga Meshkova** sanoi, että Kontupohjan seurakunnan hyvä maine tunne-

taan laajasti myös kaupungin ulkopuolella.

Musiikkia esittivät lasten musiikkikoulun kanteleryhmä "Pikkurilli", musiikkikoulun opettajat, pyhäkoululaiset sekä Petroskoin Pyhän Hengen seurakunnan lauluyhtye. Lauantai-iltana kirkossa konsertoi Akateeminen kuoro «Karjalan akvarelli», jonka korkeatasoisen ja upean esityksen yleisö palkitsi aplodeeraten seisten.

- Kirkko on hengellinen koti, jonne tuomme huolestumme ja ilomme. Kirkossa toimitetaan sakramentteja, on hengellistä ohjelmaa lapsille ja aikuisille ja lisäksi seurakuntalaiset ovat mukana sosiaalisissa hankkeissa. Ja kuten kaikki isännät, mekin huolehdimme tästä kodistamme, totesi juhlan juontanut seurakuntalainen **Elvira Koljaditsh**.

Huolehtimisella Koljaditsh viittasi hiljakkoin tehtyyn remonttiin. 10-vuotisjuhlaan mennessä kirkossa oli uusittu 28 sisäovea, korjattu kattoa ja vaihdettu viiden hätäuloskäynnin ovi. Seurakuntalaiset itse lahjoittivat varat korjauksiin ja palvelivat vapaaehtoisesti käytännön töissä.

Teksti: Oksana Dyba/ KP

Juhlayleisö sai Skuoritsassa nauttia monista musiikkiesityksistä, joista vastasi mm. Kelton kirkkokuoro.

1945 siellä oli tuhoisa tulipalo. Seuraavat vuosikymmenet rakennus sai rappeutua rauhassa. Lopulta se oli lohduttomassa tilassa vailla kattoa ja kirkkosalin valtasivat villinä rehottavat kasvit.

Seurakunta Skuoritsaan perustettiin uudelleen 1990. Kokoontumistilakseen se sai Suomesta lahjoituksena parakin, joka sijoitettiin vanhan kirkon viereen. Vanhaa kirkkoa alettiin kunnostaa talkoovoimin ja se vihittiin uudelleen alkuperäiseen käyttöönsä syksyllä 2006.

Rakennuksessa on kekseliäästi yhdistetty vanhaa ja uutta: seinät ovat alkuperäiset, katto- ja pylväsrakenteet uudet. Historian kerrostumat ovat kauniisti sopusoinnussa nykyaikaisen ratkaisujen kanssa. Häväistyksen vuosien jälkeä ei ole edes yritetty peittää, vaan ne saavat näkyä ja puhutella omalla, karulla tavallaan. Rakennuksen historiaa kerrannut rovasti **Esko Jalkanen** muistutti kuitenkin puheessaan juhlan luonteesta: "Tämä 175-vuotisjuhla on kirkon Herran, Jeesuksen Kristuksen voitonjuhla."

Seurakunta sai ottaa vastaan lukuisan määrän onnitteluja, joita esittivät Inkerin kirkon piispan **Aarre Kuukaupin** lisäksi naapuriseurakuntien paimenet, suomalaisten ystävyysseurakuntien edustajat sekä Venäjällä toimivan Inkerin Liiton ja Hatsinan Inkeriseurauksen edustajat.

Teksti ja kuva: Kristiina Paananen

Skuoritsassa kirkon 175-vuotisjuhla

Kun Skuoritsaan 1800-luvulla suunniteltiin uutta kirkkoa, siitä haluttiin vaatimaton rakennus. Se ei kuitenkaan sopinut keisari Nikolai I:lle, joka rahoitti rakentamisen - kirkosta piti tulla mahtavin kaikkien Inkerinmaan kirkkojen joukossa. Vuonna 1839 valmistunutta, alun perin 1300-paikkaista kaunotarta oli juhlimassa 29. marraskuuta täysi salillinen ystäviä naapuriseurakunnista ja Suomesta.

Bolshevikien tultua valtaan Pyhän Katariinan kirkko koki kovia. Rakennus muutettiin 1937 sotilaitten klubiksi ja

Jaaman seurakunnan kaksi vuosikymmentä

Kingiseppissä oleva pieni kirkko täyttyi ääriään myöten 7. joulukuuta, kun seurakunta vieraineen koontui juhlimaan. Vuonna 2014 tuli kuluneeksi 20 vuotta siitä, kun kaupunkiin rekisteröitiin Inkerin kirkon seurakunta nimellä "Jaaman evankelis-luterilainen seurakunta".

Juhlajumalanpalveluksessa saarnannut seurakunnan kirkkoherra **Anatoli Leshik** muistutti, että koko hengellinen elämämme on taivastie, jolla jokaisen kristityn tulee olla uskollinen ja luja loppuun asti. Tällä tiellä suurena tukena on ollut se sana, jota seurakunnan palvelijat ovat kuulleet kaksi vuosikymmentä julistaneet. On tärkeää, että jokainen kristitty säilyttää sen rakkauden, valon ja voiman, joka

heille on annettu sanan ja ehtoollisen välityksellä.

Kirkollisten ilmoitusten yhteydessä luettiin Jaaman seurakuntaa vuosia palvelleiden **Jukka ja Kristiina Paananen** tervehdys, joka alkoi Paavalin sanoilla Filemonille (4-7). Nämä sanat kertoivat seurakunnalle siitä, että rakkaus säilyy välimatkasta huolimatta. Seurakunnassa aikoinaan palvellut diakoni **Timo Kontio** luki jumalanpalveluksessa päivän tekstit ja avusti ehtoollisessa. Palveluksen päätyttyä hän tervehti lämpimästi seurakuntaa ja sanoi, että osa hänen sydäimestään tulee aina olemaan Jaaman seurakunnassa.

Inkerin liiton Kingiseppin osaston edustaja **Aleksanteri Ruotsi**, yksi ensimmäisistä seurakuntalaisista ja seu-

rukunnan aktiivisista kehittäjistä, jakoi juhlassa omia muistojaan vuosien varrelta. Sydämellisin ja lämpimin sanoin seurakuntaa tervehtivät ystävät Suomesta ja Ruotsista.

Länsi-Inkerin lääninrovasti **Pavel Krylov** kertasi seurakunnan alkuvuosisia. Kaupaksi suunnitellusta rakennuksesta tulikin Herran huone. Rakennus, johon oli suunniteltu peliautomaattisali ja kampaamo, ostettiin seurakunnalle ja monen työn jälkeen siitä tuli kirkko. Tänäpä risti, joka kohoo kirkon tornissa keskellä kaupunkia, kutsuu jokaista kulkijaa tulemaan Jumalan huoneeseen.

Teksti: Anatoli Leshik, suom. KP

Inkerin kirkon

tuoreimmat uutiset

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Vanha on kirkko paikoillaan Toksovassa

Pyhäkoululaisilla oli Toksovan juhlassa oma esityksensä.

Suurten kuusten katveessa olevan Toksovan kirkon remontin valmistumisesta ja uudelleen vihkimisestä tuli joulukuussa kuluneeksi 20 vuotta. Kaksikielisessä juhla jumalanpalveluksessa 14. joulukuuta liturgina palvelivat **Vladimir Vasiljev** ja **Esko Haapalainen**, piispa **Aarre Kuukauppi** saarnasi. Samassa yhteydessä **Sergei Anikin** vihittiin diakoniksi Volgan rovastikuntaan, Saratovin seurakuntaan. Piispaa avusti Volgan lääninrovasti **Olav Pantshu**.

Toksovan nykyinen kirkko rakennettiin 1887. Vuonna 1936 se otettiin seurakunnalta pois, kirkonkello

pudotettiin alas ja torni kaadettiin. Rakennuksesta tuli kulttuuritalo moniksi vuosiksi. Takaisin seurakunta sai sen 1990 ja seuraavana vuonna alkoivat restaurointityöt. Silloinen Inkerin kirkon piispa **Leino Hassinen** vihki rakennuksen uudestaan seurakunnan käyttöön toisena adventtina 1994, mistä nähtiin video 20-vuotisjuhlassa.

Paikallinen kyläneuvosto kiitti vuosien yhteistyöstä seurakuntaa, jonka ansiosta alueen kylät ovat syntyneet. Kirkosta on iloa ja hyötyä koko kylälle. Se tarjoaa tilat mm. leirien pitoon, koska kylässä ei ole toimintakeskusta. Suomesta tervehdyksiä esittivät Tok-

sovan ystävyysseurakunta Vihti sekä esikoislestadiolaiset.

Pianisti **Vladislav Peisahov** tulkitsevi koskettavasti Sibeliusta. Kelton kuoro, toksovalainen lauluryhmä Röntyskät, sekä pyhäkoululaiset vastasivat lauluesityksistä. Juhla päättyi vanhaan virteen:

Vanha on kirkko paikoillaan
seisoo se uhmaten aikaa.
Monet jo sortui tornit, vaan
vielä sen kellot kaikaa.
Vanhan ja nuoren kutsuen,
väsynehen ja sairaan, ken
ikäväi ikuista aikaa.

Kuin kotiliettä kuitenkin
kirkkoa me rakastamme.
Sylihins siel on meidätkin
ottanut Vapahtajamme.
Siellä me kuulleet ihanaa,
hänestä oomme sanomaa.
Taivahan meille ken avaa.

Kirkkohon meidät vietihin
kasteelle lapsina kerran.
Nuorina eessä alttarin
olla me vannoinme Herran.
Siellä on joulun hartaus,
pääsiäisriemu, rukous
täyttänyt sielut ja mielet.

(sanat Rkv 56, sävel Skv 434
"Kunnian Herraa palvelkaa")

Teksti ja kuva: Kristiina Paananen

"Avainseurakunta" täytti 45 vuotta

Petroskoin Pyhän Hengen seurakunta täytti 1. helmikuuta 45 vuotta. Juuri siinä päivänä vuonna 1969 seurakunnasta tuli nykyhistorian ensimmäinen Inkerin kirkon seurakunta, jolle neuvostovalta antoi luvan aloittaa jumalanpalvelustoiminnan. Kaksikielisessä messussa liturgina toimivat Länsi-Inkerin lääninrovasti **Pavel Krylov** sekä Petroskoin kirkkoherra **Aleksei Krongolm**, joka myös saarnasi.

Piispa **Aarre Kuukaupin** tervehdyksen luki **Pavel Krylov**. Hän muisteli, että Petroskoin entinen luterilainen kirkko sijaitsi Kljutshevoi-kadulla (suomeksi tarkoittaa sekä avainta että lähdettä). Ja kyse onkin avainseurakunnasta, koska sen perustamisesta alkoi Inkerin kirkon uusi nousu.

- Toivon, että tämä hengellinen "avain" ei katoaisi, vaan vahvistuisi vuosien saatossa ja siitä tulisi Karjalan hengellisen herätyksen keskus, Krylov päätti.

Seurakuntaa onnittelivat Karjalan tasavallan ja Petroskoin kaupungin edustajat sekä Suomen pääkonsulaatin Petroskoin toimipiste. Hengellistä evästystä luterilaisille antoivat Venäjän ortodoksikirkon,

roomalaiskatolisen kirkon sekä evankelisten kristittyjen edustajat. Terveisiä kuultiin myös naapuriseurakunnista ja ystävyysseurakunnista Suomesta.

Juhlassa saivat puheenvuoron erityiset vieraat: Petroskoin seurakunnan entinen kirkkoherra **Viktor Grinevitsh**, joka palveli seurakuntaa 30 vuotta, sekä **Ivan Pakkari**, joka on toiminut aktiivisena saarnamiehenä 70-luvulta lähtien ja myöhemmin palvellut pastorina.

Juhlapäivän puheissa korostui, että kristillisellä kirkolla on nyt otollinen aika julistaa Jumalan Sanaa, mutta samanaikaisesti on vaikea toimia muuttuvassa, konfliktien repimässä maailmassa. Myrskytuulis- sa voidaan pysyä pystyssä yksinomaan Jumalaan luottamalla. Vahvan uskon mallina ovat inkeriläiset, joiden työn ja rukousten tuloksena seurakunta perustettiin. Tänäpä Inkerin kirkko on avoin kaikenikäiselle ja kaikille kansallisuuksille.

Teksti: Oksana Dyba,
Suom. Liliann Keskinen
Kuva: Nikolai Rappu

Apua ja oppia ihmissuhteisiin

"Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisasten kieli on lääke", siteerasi pastori **Hannu Heikkilä** Sananlaskujen kirjaa perhetyön seminaarissa 25. tammikuuta Viipurissa yhdessä vaimonsa **Elina Heikkilän** kanssa. 6.-8. helmikuuta Heikkilät pitivät saman seminaarin Siperiassa, Ulan-Uden Kristuksen armon seurakunnassa.

Seminaarit eivät koskeneet pelkästään puolisoitten välistä suhdetta, vaan ihmissuhteita yleensä. Kuulijoiden joukossa oli sekä avioliiton solmineita että yksin eläviä, jotka toivat jostakin perustavansa perheen.

Hannu Heikkilä puhui sanojen voimasta. Yhdellä varomattomalla sanalla voi tuhota pitkän ihmissuhteen. Rehellinen ja avoin keskustelu voi korjata sen. Perheen perustaminen edellyttää valmiutta vakavaan suhteeseen, mikä taas edellyttää valmiutta kokea voimakkaita tunteita ja kohdata ongelmia. Ongelmiin auttaa keskustelu. Taito puhua ja

kuunnella ovat yhtä tärkeitä. Osallistujat saivat konkreettisia neuvoja välittää ajatuksensa toiselle siten, että tunteet ja aikeet tulkitaan oikein.

Elina Heikkilä keskittyi kuuntelun taitoon. Aikuiselle kuulluksi tuleminen on yhtä tärkeää kuin lapselle. Keskustelun perustaidot opitaan lapsuuden perheessä. "Keskustelun kautta opin elämään," Elina Heikkilä totesi.

- Tämä oli kuin aakkoset, mutta niistä kaikki vasta alkaa. Tärkeintä, mitä tästä seminaarista tulee viedä mukanaan, on halu ymmärtää toista, halu rakentaa hänen kanssaan jonkinlaista vuorovaikutusta, totesi **Olga Viipurista**.

Myös Ulan-Udessa palaute oli positiivista. **Fainan** mielestä seminaari oli siunattu ja koskettava. Luentojen kautta selvisi, miten monimuotoista rakkaus on ja miten sitä voi osoittaa lähimmilleen. Nuori aviomies **Bair** piti seminaaria hyvänä ja hyödyllisenä. Erot vaimon ja miehen tarpeissa herättivät kysymyksiä nuoren poikamiehen **Slavan** mielessä.

Alekseille seminaari opetti kommunikointitaitoja. Niitä tarvitaan kaikessa kanssakäymisessä, jotta voi ymmärtää toisia ja ratkaista konflikteja.

Teksti: Darja Shkurljateva, Anitta Lepomaa

TEOLOGINEN INSTITUUTTI 2015

Jaroslav Boitshenko
rehtori

Larisa Andrejeva
opintosihteeri

Andrey Heikkilä
hallintojohtaja

Olga Mattova
vierasemäntä
hankintapäällikkö

Svetlana Korotkova
kirjanpitäjä

Jelena Parkkinen
pääkirjanpitäjä

Toivo Pukkonen
autonkuljettaja

Olga Dorofejeva
siivousesimies

Aleksei Kargaltsev
ATK-vastaava

Natalja Antonova
siivooja

Alsu Kuznetsova
siivooja

Julia Ingebrjan
pääkeittäjä

Olga Barneva
keittäjä

Tanja Husu
keittäjä

Teksti ja kuvat: Kristiina Paananen

Tärkeät vuodet

- 1989 Paimenten pikakoulutus käynnistyy Pushkinissa
- 1992 Inkerin kirkko rekisteröidään uudelleen
- 1993 Inkerin kirkko perustaa Koulutuskeskuksen
- 1995 Koulutuskeskus saa omat tilat Kelttoon
- 2000 Koulutuskeskus hyväksytään virallisesti ammatilliseksi oppilaitokseksi
- 2003 Uusi päärakennus vihitään
- 2005 Koulutuskeskuksesta tulee Teologinen Instituutti
- 2005 kansainvälisen akkreditaation myötä alkaa teologian kandidaattien koulutus
- 2010 Oikeusministeriö myöntää lisenssin teologian kandidaattien ja maisterien koulutukselle
- 2015 Opetuksen rakennetta uudistetaan

Talous

Teologisen Instituutin budjetista on noin

- 50 % Suomesta tulevaa tukea (Inkerin kirkon Stipendirahaston kautta)
- 45 % omaa tulonhankintaa
- 5 % muuta kansainvälistä tukea

Rehtorit

Vladimir Blaginin

vv. 1993-2007 (vuoteen 1995 asti nimike oli koulutuksesta vastaava pastori)

Tapio Karjalainen (vt.)

vv. 2001-2007

Fjedor Tulinin

vv. 2007-2011

Aleksandr Prilutskij

vv. 2011-2014

Jaroslav Boitshenko

vv. 2014-

Opiskelu

Vuodesta 1995 lähtien on koulutettu yhteensä noin 800 työntekijää

Vuosittain kaikilla kursseilla opiskelee nykyään noin 50 henkeä

Teologisessa Instituutissa on tällä hetkellä 7 teologian kandidaatiksi ja 4 maisteriksi opiskelevaa

Kanttoreille, lapsi- ja nuorisotyöntekijöille sekä diakoniatyöntekijöille on omat kurssinsa

Opiskelu on maksutonta, Stipendirahasto kustantaa opiskelijoiden kulut

Vakituisia opettajia on yhteensä 20. Heistä 15 on Venäjän kansalaisia ja 5 ulkomaalaisia (2 Suomesta, 2 Amerikasta, 1 Saksasta)

Koulutuksen uusi rakenne

1. Teologinen peruskurssi (160 h)

- parantaa seurakuntalaisten teologista yleistietoa, valmentaa miehiä palvelemaan seurakunnissa katekeettina ja etsii sopivia opiskelijoita jatkamaan opintoja Teologisessa Instituutissa
- muodostuu 8 itsenäisestä moduulista, jotka voi suorittaa rovastikuntien raamattukouluissa tai Teologisessa Instituutissa

2. Yleisen teologian kurssi (2 v)

- antaa teologista perustietoutta ja seurakuntatyön käytännön taitoja
- valmistaa diakonivihkimykseen sekä seurakuntien opetustehtäviin (esim. lapsi- ja nuorisotyö)
- lähiopetusta Teologisessa Instituutissa ja lisäksi etäopiskelua

3. Teologian kandidaattiopinnot (1,5-2 v)

- syventävä tutustuminen mm. kirkon oppiin ja pastorin tehtäviin
- valmistautuminen pappisvihkimykseen
- lähiopetusta Teologisessa Instituutissa

4. Teologian maisteriopinnot (1-1,5 v)

- syventäviä teoreettis-teologisia opintoja kirkon työntekijöiden valmentamiseksi tieteen ja opetusalan tehtäviin
- lähiopetusta Teologisessa Instituutissa

PYHÄKOULULAISESTA PAPIKSI

**Länsi-Inkerissä kahta seurakuntaa palveleva pastori Anatolij Leshik opiskeli Teologisessa Instituutissa vuosina 2002-2007. Opiskelu-
vuosiaan hän muistelee suurella kiittollisuudella.**

Olen palvellut Kingiseppissä olevaa Jaaman seurakuntaa vuodesta 2007. Kosemkinan seurakunnassa aloitin työt vuonna 2012. Tämä kaksi seurakuntaa ovat hyvin erilaisia, mikä antaa työhön sekä uutta huolehdittavaa että myös iloa.

Jaaman seurakunnassa työ tapahtuu etupäässä kaupungissa, Kosemkinan seurakunta taas levittäytyy usean kylän alueelle. Seurakunnat eroavat myös ikärakenteeltaan. Kosemkinassa on varsinkin kesäaikaan paljon inkeriläisiä. Joskus tunnen surua siitä, etten ole aiemmin saanut mahdollisuutta seurustella iäkkäitten inkeriläisten kanssa. Olen kuullut heiltä monia elämäntäyteisiä kertomuksia sekä esimerkkejä viisaudesta ja rakkaudesta niin maallista kuin taivaallista isänmaata kohtaan.

Pienen pojan usko

Synnyin Laskelän kylässä, Karjalassa, vuonna 1984. Siellä kuulin ensimmäisen kerran suomalaisten lähetystyöntekijöiden opetusta, joka vaikutti suuresti elämäni. Sain kuulla, että Kristus kuoli puolestani ristillä. Tämä uutinen hämmästytti kovin minua, pikkuista poikaa. Siitä lähtien aloin käydä pyhäkoulussa ja hengellisissä kokouksissa. Äitini oli hämillään ja peloissaan puolestani. ”Mene ja lei-

ki kavereitten kanssa, ajele pikkuautoilla hiekkalaatikossa”, hän kehotti. Sen sijaan minä menin pyhäkouluun ja lykkäsin kaikkia muita tehtäviäni.

Kiinnostuneena ja varuillaan äiti kerran lähti hengelliseen kokoukseen ottaakseen selvää, mikä niin kovasti kiehtoi hänen poikaansa – oliko kyseessä kenties lahko? Evankeliumi kosketti myös hänen sydäntään ja aloimme kulkea hengellisissä tilaisuuksissa yhdessä. Äiti on kertonut, ettei hänen aina tehnyt mieli lähteä kokoukseen, sillä hän väsyi työssään ja kotona odottivat vielä taloustyöt. Hänen teki mieli viettää vapaapäivä kotona. Minä kuitenkin petyin, jos hän ei halunnut lähteä, ja vaadin häntä mukaa-ni. Ja aina hän lähti, ettei olisi pahoittanut mieltäni.

Uusia ulottuvuuksia

Aika kului. Minua, 16-17 –vuotiasta pikkukylän kaveria, ei juurikaan huvittanut ajatella teologiaa. Ymmärsin kuitenkin, että opiskelu Teologisessa Instituutissa voisi antaa paljon uutta elämäni: tietoa, uusia ihmissuhteita, hengellistä yhteyttä ja hengellistä kasvua. Niiden vuoksi lähdin opiskelemaan.

Teologinen peruskurssi sisälsi muutamia opiskelujaksoja yhden vuoden aikana. Se vuosi oli melko raskas, sillä kävin samalla lukion viimeistä luokkaa. Nyt

näen, että Jumala johdatti kaiken hyvin ja viisaasti. Kurssimme oli hyvin suuri. Meillä oli mielenkiintoisia luentoja ja seminaareja, sain hengellisiä kokemuksia ja koin muuttuvani. Muistan koko kehoni tärisseen, kun näin oman nimeni luettelossa, jossa oli iltahartauksien pitäjät.

Edesmennyt Ilja Uglovskij, joka otti vastaan uudet opiskelijat, jäi vahvasti mieleeni. Muistan häntä kiittollisuudella luennoista ja siitä tiedosta, jota hän välitti, mutta varsinkin tuesta ja avusta hengellisissä kysymyksissä. Myös silloinen rehtori **Tapio Karjalainen** oli merkittävässä roolissa. Olen loputtoman kiittollinen hänen ymmärryksensä ja avustaan monissa eri tilanteissa.

Hapuilleva alku

Varsinaisen teologisen kurssin aloittaminen oli minulle vielä vaikeampaa kuin peruskurssin käyminen. Koska en ollut kovin vastuuntuntoinen opiskelija, sain aluksi kehoja arvostanoja eri aineissa. Opettajien ja kurssikavereitten avulla nämä ongelmat pikku hiljaa saatiin ratkaistua.

Erityisen kiinnostavina pidin Ilja

menttia, terminologiaa ja kreikan kieltä käsitteleviä – käytin pitkään apunani jo aloitettuani työt seurakunnassa.

Toivon, että tulevien opiskelijoiden moraaliseen puoleen kiinnitettäisiin enemmän huomiota, kuin omana opiskeluaikani. Oli hetkiä, jolloin en ymmärtänyt joidenkin kurssitovereitteni käytöstä erityisesti iltaisin. Vaikka opiskelijat ovat aikuisia, sisäoppilaitoksen kaltaisessa opinahjossa tarvitaan järjestyksestä huolehtiva työntekijä.

Arjen haasteet

Opiskelu-aika Teologisessa Instituutissa oli hyvin hyödyllistä aikaa. Mahdolliset opettajat, erinomaiset opiskeluyhteisöt, opiskelukaverit Venäjän eri kolkilta – tämä kaikki auttoi ja auttaa edelleen tämänhetkisessä työssäni. Harmittelen vain sitä, etten heti opintojen alussa ollut vastuuntuntoinen, enkä sen vuoksi omaksunut kaikkea.

Opiskelu kuitenkin päättyi aikanaan ja itsenäinen työskentely seurakunnassa alkaa. Eteen tulee monia käytännön asioita, joita ei Teologisessa Instituutissa opeteta. Instituutissa tapasin vai-

sin palavasti jakaa sitä tietoa, jota olin opinnoissani saanut. Aika pian sain huomata, että läheskään kaikki ei ollut tarpeen seurakuntalaisille. Kuin kuka tahansa nuori mies, otin seurakuntalaisten huomautukset itseäni. Lisäksi minusta näytti, että minua halveksittiin nuoren ikäni takia, ja myös siksi, etten ollut suomalainen, enkä osannut suomen kieltä. Mutta nämä ongelmat eivät liittyneet opiskeluun Teologisessa Instituutissa.

Opiskelu kannattaa

Seurakunnan paimenen pitää pyrkiä täydellisyyteen uskossa, mutta myös tiedossa. Siksi olen iloinen mahdollisuudesta osallistua joskus Teologisen Instituutin järjestämiin seminaareihin. Kuuntelin ilomielin uudelleen monet niistä luennoista, joita opiskeluaikani kuulin – nyt jo miettiäni enemmän ja vastuullisemmin. Mutta koska Jumala antoi perheen ja kaksi seurakuntaa hoidettavaksi, pelkään, ettei opiskeluun juuri riitä aikaa.

Teologisen Instituutin nykyisiä ja tulevia opiskelijoita haluaisin kehottaa vastuullisuuteen, koska monia odottaa palvelutyö seurakunnassa. Tiedot ja kokemus, joita Instituutissa saa, tulevat ehdottomasti tarpeeseen. Myös kurssikavereitten käyttäytyminen, varsinkin vanhempien, vaikuttaa vahvasti opiskelijoihin. Siksi on aina hyvä miettiä, millaisen kuvan itsestään antaa.

Opintoihin uhrattu aika ei mene hukkaan. Vaikkei jostakin lopulta tulisi pappia tai diakonia, opettajilta ja kurssikavereilta saama tieto ja kokemus koituu hyödyksi. On syytä olla kiittollinen siitä, että on saanut upean mahdollisuuden opiskella erinomaisten opettajien johdolla loistavissa olosuhteissa.

Toivon, että Teologinen Instituutti tulee säilymään hengellisenä oppilaitoksena, jossa riittäisi teologiasta todella kiinnostuneita opiskelijoita, varsinkin teologisella kurssilla, jolla koulutetaan tulevia paimenia.

*Teksti: Anatoli Leshik, suom. Anu Saari
Kuvat: Kristiina Paananen*

Monet Inkerin kirkon papit palvelevat seurakuntaa oman palkkatyönsä ohessa. Anatoli Leshik saa elantonsa hoitamalla kahta eri seurakuntaa. Isän mukana kirkossa Varvara-tytär.

Uglovskin ja **Aleksandr Pilutskij'n** luentoja. Filosofia puolestaan oli minulle hyvin vaikeaa. Niille luennoille asennoiduin aivan erityisesti. Totta kai muidenkin opettajien luennot vaikuttivat ja jättivät minuun jälkensä seurakuntatyön tekijänä. Luentomuistiinpanoja – esimerkiksi Vanhaa ja Uutta testa-

moni. Alkoivat arjen ja perhe-elämän haasteet. Jumalalle kiitos, sain opettajikseni ja verrattomaksi tuekseni seurakunnallisessa, hengellisessä ja arkisessa elämässä lähetystyöntekijät **Jukka ja Kristiina Paanasen**, joiden kanssa työskentelimme ensi alkuaan yhdessä. Seurakuntatyötä aloittaessani halu-

Dina Korepanova - KUTSUMUKSENA OPETTAMINEN

Teologian maisteri ja Uralin rovastikunnan seurakuntakoulun johtaja Dina Korepanova muistuttaa, että akateemisten tietojen hankkimisen lisäksi teologian opiskelun tulisi olla hengellisen kasvun aikaa.

-Koulutus on kirkolle välttämätöntä. On vaikea vastata kysymykseen, mikä on toivon perustus, jos ei tiedä, mihin uskoo. On mahdotonta selittää, että luterilaiset eivät ole lahko, jos ei tiedä, mihin kirkon oppi perustuu. Puhumattakaan siitä, että tietämättömyys saa ihmiset luottamaan pelastuksen toivossa mihin tahansa, paitsi Jeesuksen Kristuksen ristinuhriin, sanoo monin lahjoin siunattu **Dina Korepanova**, joka haluaa tehdä hengellistä koulutustyötä Inkerin kirkossa.

Sääntöjen noudattamisesta iloon

Dina Korepanova kasvoi ateistiperheessä. Isä oli kommunisti, äiti opettaja. Jumalasta ja uskosta ei kotona puhuttu. Isoäiti oli vienyt Dinan äidin lapsena kastettavaksi ortodoksikirkkoon, mutta siinä kaikki. Vaikka Dina ei lapsena saanut tutkia Raamatua, tutustui hän joihinkin sen kertomuksiin kuvataiteen ja kirjallisuuden kautta.

- Kävin musiikkikoulun ja myöhemmin valmistuin Kazanin konservatoriosta. Työskentelin 15 vuotta musiikin historian lehtorina Udmurtian valtiollisessa filharmoniaassa. Työtoverini kutsuivat minut laulamaan ortodoksikirkon kuoroon. Koska palkkani oli pieni, suostuin. Laulajien tuli olla kastetuja, ja siksi minut kastettiin ortodoksikirkossa 26-vuotiaana.

- Yritin noudattaa kirkossa kaikkia sääntöjä, etten loukkaisi uskovia. Ajan mittaan monet asiat alkoivat epäilyttää. Kun aloin kysellä, minut keskeytettiin ja sanottiin, että täytyy vain uskoa. Olen analysoija ja etsin todisteita asioille, eikä vastaus tyydyttänyt. Lisäksi kirkon työntekijät suhtautuivat meihin kuorolaisiin kuin toisen luokan kristittyihin. Niinpä lähdin kuorosta, enkä viiteen vuoteen ollut halukas astumaan mihinkään kirkkoon.

Vuonna 1994 Dina tutustui ystävänsä kautta lähetystyöntekijäpariin, **Anu ja Juha Väliahoon**. He järjestivät Izhevskissä rippikouluopetusta, jonka aikana Dina sai selkeän vastauksen moneen kysymykseensä.

- Minulle oli tärkeää nähdä, ettei kristinusko ole vain sokeaa tapojen ja sääntöjen noudattamista, vaan totuus. Usko ei ole vain kärsimystä omien syntien tiedostamisesta, vaan myös valoa ja evankeliumin iloa. Otin järjellä vastaan luterilaisen kirkon opetuksen ja sydämellä syntien anteeksiantamuksen.

Seurakuntakoulun johtaja tekee tiivistä yhteistyötä rovastikunnan pappeiden kanssa. Vas. Kazanin kirkkohera Anatoli Pogasij.

Marinkielinen seminaari Birskin seurakunnassa, jossa Dina Korepanova on aikaisemmin työskennellyt.

Myös lapset ja nuoret tarvitsevat Raamatun ja kristillisen uskon opetusta.

Uusi tehtävä avautuu

Väliahojen työn myötä alkoi Inkerin kirkossa järjestäytyä Uralin rovastikunta. Dina Korepanova opiskeli teologisella peruskurssilla silloisessa Inkerin kirkon koulutuskeskuksessa vv. 1997-1998. Muutamat hänen kurssitovereistaan jatkoivat opintojaan teologisella kurssilla, jotta heistä voisi tulla työntekijöitä seurakuntiin.

- Minä näin silloin kutsumukseni toisin. Halusin jatkaa työtä filharmoniaassa, pitää klassisen musiikin konsertteja ja järjestää musiikkitoimintaa lapsille ja aikuisille. Koin kutsumukseksi musiikkikasvatuksen. Ilmeisesti onnistuinkin siinä hyvin, koska minut nimitettiin Udmurtian tasavallan ansioituneeksi taiteilijaksi, Dina paljastaa.

2000-luvun alussa kulttuuritoiminta alkoi muuttua kaupalliseksi. Tärkeintä ei ollut enää se ”kaunis, hyvä ja ikuinen”, mitä taide kantaa, vaan miten kannattavaa on myydä sitä. Klassisen musiikin konserttien määrä putosi jyrkästi. Dina alkoi yhä useammin ajatella, että hänen työnsä on turhuutta. Ehkä pitäisi tarttua Väliahojen ehdotukseen ja ryhtyä auttamaan heitä seurakuntatyössä. Äidin kuoleman jälkeen mikään ei sitonut entisiin kuvioihin, ja niin Di-

na aloitti työt Birskin seurakunnan sihteerinä 2006.

- Pääsin teologiselle kurssille Kelttoon vuonna 2007. Opinnot osuivat sopivaan aikaan, koska tamikuussa 2008 vastuulleni tuli Uralin seurakuntakoulun sihteerin tehtävät ja lisäksi vastasin Uralin rovastikunnan teologisesta peruskurssista, joka järjestettiin Birskissä. Tehtäviini kuului tarkastaa opiskelijoiden kokeita ja kotitehtäviä, eivätkä tietoni olisi riittäneet pelkän peruskurssin pohjalta.

- Valmistuin Teologisesta Instituutista 2011 teologian kandidaatiksi. Jatkoin vielä maisteriopintoja, joiden ansiosta sain suoritettua yliopisto-opinnot loppuun ja saatoin jatkaa kandidaattitutkielmaani pakanuuden ja kristinuskon keskinäisistä suhteista. Tämä kysymys on erittäin ajankohtainen Uralin rovastikunnassa, jonka eräillä alueilla pakanuus elää yhä. Tutkielman kansanuskontoa käsittelevä osuus muuntui kirkollista taikauskoa käsittelevän luentoseminaarin perustaksi ja olen vierailut melkein kaikissa Uralin rovastikunnan seurakunnissa opettamassa aiheesta.

Seurakuntakoulusta vastuunkantajia

Joshkar-Olan seurakunnan yhteyteen perustettiin Juha Väliahon johdolla vuonna 2000 Uralin rovastikunnan seurakuntakoulu, jonka keskus on nykyään Kazanissa. Alunperin opetusta järjestettiin vain seurakunnan työntekijöille. Mutta siihen aikaan ihmisillä oli hengellinen nälkä ja kouluun tuli vähitellen väkeä muistakin Uralin rovastikunnan seurakunnista ja jopa muista kristillisistä kirkkoista.

Koulun tavoitteena on viedä evankeliumia eteenpäin, vahvistaa seurakuntalaisten kristinopin ja kirkkohistorian tietoja sekä kasvattaa seurakuntalaisissa halua osallistua aktiivisesti seurakun-

nan elämään, uhrata ja palvella omilla lahjoillaan.
- Seurakuntakoulu on jatkoa rippikouluopetukselle. Se on tarkoitettu seurakuntalaisille, jotka voivat vapaaehtoispuhjalta auttaa lapsi-, nuoriso-, diakonia-, lähetys- ja saarnatoiminnassa tai raamattutuntien pitämisessä ja avustaa jumalanpalveluksissa, selittää Dina, joka on johanut koulua helmikuusta 2012 lähtien.

Opetus koostuu lähi- ja etäjaksoista. Opiskelu on yksilöllistä ja etenee sen mukaan, miten oppilaalla on aikaa käytettävänä. Seurakuntakoulussa voivat opiskella monen ikäiset. Iäkkäämmille opiskelu antaa tietoa niin dogmatiikasta kuin kirkkohistoriastakin. Se on tärkeää, sillä vanhempi sukupolvi tulee usein kirkkoon mukanaan monia harhakäsityksiä ja taikauskua. Nuoret vasta valitsevat tietään. Seurakuntakoulutus on heille yksi mahdollisuus löytää omat lahjansa ja paikkansa seurakunnassa.

Yhteistyön hedelmälliset vaikutukset

Seurakuntakoulu tekee tiivistä yhteistyötä seurakuntien kanssa. Pastorit tuntevat omat seurakuntalaisensa ja voivat ehdottaa seurakuntakoulua käyville käytännön harjoittelussa palvelutehtäviä, joita valvotaan ja analysoidaan. Se kasvattaa vastuuntuntoa ja halua palvella muita, sekä antaa osallisuuden kirkon elämään osana Kristuksen ruumista.

Yhteistyötä seurakuntakoululla on myös Teologisen Instituutin kanssa, mistä esimerkkinä on Uralin rovasti-

Naisena kirkossa

Jo ennen kandidaattiopintoihin pyrkimistään Dina törmäsi näkemyksiin, että Teologinen Instituutti ei ole naisten paikka. Onneksi oppilaitoksen johto oli tuollaisten ennakkoluulojen yläpuolella.

- Teologisen koulutuksen tulee olla Inkerin kirkossa avoinna niin miehille kuin naisillekin. Toinen asia on, että jokainen valitsee palvelutehtävänsä mukaan oman tasonsa: jollekin se on teologinen alkeiskurssi, toiselle teologian kandidaatin opinnot ja kolmannelle maisteriopinnot. Jokaisen opiskelijan, niin miehen kuin naisenkin, tulee ohjautua sen mukaan, mitä hyötyä hänestä on kirkolle, eikä omien ambitoidensa mukaan, Dina painottaa.

Dinan mielestä Inkerin kirkon ei pitä sallia naispapppeutta.

- Seurakuntajärjestys on esitetty Raamatussa selvästi. Se ei tarkoita, että nainen hoitaisi pappistointa huommin kuin mies, vaan hänen ei pidä tehdä sitä, koska Jumalalla on hänelle muita tehtäviä. Kirkossa on suuri määrä sellaisia tehtäviä, joissa naiset voivat palvella. Meidän ihmisten ongelmana vain on se, että pyrimme ”korjaamaan” Jumalan suunnitelmaa sen sijaan, että nöyryisimme ja ottaisimme sen vastaan sellaisenaan.

- Pastori on kuin kapteeni, joka on kutsuttu ohjaamaan hänelle uskottua laivaa poikkeamatta kurssista, jonka taivaallinen luotsi, Jeesus Kristus, on merkinnyt.

Kirkon historiassa on aina ollut niitä, joista on vilpittömästi näyttänyt siltä, että kyseistä laivaa tulee ohjata enemmän oikeaan tai vasempaan, nopeammalla tai hitaammalla vauhdilla. Lisäksi on aina ollut niitä, jotka eri syistä ovat halunneet vahingoittaa tai jopa tuhota laivan. Yhdessä toisten seurakunnan palvelijoiden kanssa pastori on kyettävä näkemään selvästi raamatullinen kurssi ja turvaamaan laivan eteneminen.

Miten Inkerin kirkossa sitten on suhtauduttu seurakuntakoulun naisjohtajaan?

- Luulen, että minun pitää johtajana oppia vielä monia asioita. Mutta olen varma, etten olisi työssäni voinut tehdä mitään ilman Uralin rovastikunnan kirkkoherrojen ja hengellisten johtajien hyväntahtoista suhtautumista ja kaikinpuolista tukea, Dina Korepanova kiittelee työtovereitaan.

Teksti: Kristiina Paananen

Suomennokset: Miina Makkonen, Anitta Lepomaa

Kuvat: Kristiina Paananen,

Dina Korepanovan kuva-arkistot

TERVETULOA KELTTOON!

Inkerin kirkon Teologinen Instituutti toivottaa vierasryhmät sydämellisesti tervetulleiksi ruokailemaan ja majoittumaan luonnonkauniiseen, rauhalliseen ympäristöön aivan Pietarin kaupungin kupeeseen.

PÄÄRAKENNUS

- 12 x 2 hh
- 4 x 3 hh
- wc:t ja suihkut käytävällä
- hinta 30 €/hlö/yö

KUKKULA

- 3 x 2 hh asunto, jossa oma wc
- 4 x 2 hh
- wc ja suihku käytävällä
- sauna kellarikerroksessa
- hinta 30 €/hlö/yö

INKERI-TALO

- 1 x 2 hh
- 2 x 3 hh /kerrossängyt
- 7 x 4 hh /kerrossängyt
- wc:t ja suihkut käytävällä
- hinta 25 €/hlö/yö

(majoitus sisältää aamiaisen, 6-12 -vuotiaat maksavat 50 % majoitus-hinnasta, 0-5 -vuotiaat ilmaiseksi)

RUOKAILUT

- Lounas 7 €
- Illallinen (viim. klo 17:30) 6 €
- Iltapala 5 €

(0-5 -vuotiaat ilmaiseksi)

Muista hinnoista ja alennuksista voi kysyä ja sopia erikseen. Tiedustelut ja varaukset:

Vierasemäntä Olga Mattova (kielinä suomi, venäjä)
puh./fax 8 (81370) 75518 tai +7 921 314 6498
seminaria@concordia.ws

PAIMENUUTEEN KUTSUTUT

**Tapasimme Kel-
tossa, Teologisessa
Instituutissa toista
ja kolmatta vuot-
ta teologiaa opis-
kelevia. Näin he
kertovat itsestään,
kommentoivat opis-
keluaan ja pohti-
vat tulevaisuuden
suunnitelmiaan.**

Takana vas. Igor Kuznetsov, Oleg Borisov ja Sergei Shilovski. Edessä vas. Jevgeni Mihailov ja Vasili Tuomi.

Diakoni Sergei Shilovski (60)

- Irkutsk

Tulen Irkutskin Pyhän Marian seurakunnasta. Asun 200 km:n päässä Irkutskista, Arshanin kylässä, joka on kaunista lomaseutua ja jossa meillä on hengellinen yhteisö.

Olen käynyt vain peruskoulun ja teologisen peruskurssin. Tästä tulee ensimmäinen korkeakoulututkintoni. Opiskelemaan minut lähetti entinen lääninrovastimme **Juha Saari**. Olen aina haaveillut teologian opiskelusta. Nyt siihen on aikaa, kun lapsemme ovat muuttaneet pois kotia, ja olemme jääneet vaimoni kanssa kaksin.

Mielestäni kaikkein tarpeellisin aine on kirkkohistoria, jota **Sergei Isajev** opettaa teologisesta näkökulmasta. Hän osoittaa logiikan, lainalaisuudet ja tapahtumien teologisen perustan. Ne ovat ainutlaatuisia luentoja!

Mitä tulee kysymykseen hyödyttömistä oppiaineista, minun on vaikea kuvitella, kuinka tulen käyttämään saksan kieltä kotiseudullani... Ja käytännölliset aineet ovat tietenkin hyviä, mutta periaatteessa minulla riittää käytäntöä kotonakin.

Pidän lähijakso-opiskelusta, vaikka totta kai kotiinlähtöä ei aina malttaisi odottaa. Mehän asumme Instituutilla neljä kuukautta kerrallaan.

Tulevaisuudessa aion palata kotikylääni ja tehdä työtä siellä ja Irkutskissa. Tunnen, että tämä on kutsumustyötäni ja tulevaisuuteni liittyy kiinteästi kirkossa palvelemiseen.

Vasili Tuomi (23) - Kontupohja

Tulen Kontupohjan seurakunnasta. Olen jo kauan halunnut papiksi. Sitä varten on hankittava koulutus ja siksi lähdin opiskelemaan teologiaa.

Minulla on ennestään keskiasteen ammattitutkinto: olen valmistunut Petroskoin musiikkiopistosta, instrumentinani hanuri.

Pidän eniten vanhojen kielten, kreikan ja latinan, opiskelusta. Mielestäni opintosuunnitelmassa ei ole ainuttakaan täysin hyödytöntä ainetta. Toki on sellaisia, jotka epäilyttävät. Silti en ole sitä mieltä, että opiskelu voi perustua vain opettajan positiiviseen antiin. Kysymys on siitä, haluaako tulla opetuksi vai opiskella. Jos haluaa tulla opetuksi, opettajilla on luonnollisesti suuri merkitys, mutta kyllä asiat on itse opiskeltava.

Asun opintojen ajan täällä instituutilla. Asiat ovat hyvin ja täällä on välillä todella hauskaa! Mielestäni tämä on kaikkein mukavin tapa opiskella. Mikään ei vie huomiota pois opinnoista, eikä laiskuutta lukuun ottamatta mikään estä opiskelemasta.

Tulevaisuudessa aion tehdä työtä Kontupohjassa. Aika näyttää. Tunnen kutsumusta papin työhön.

Diakoni Jevgeni Mihailov (49)

- Kolppana

Asun Pushkinin alueella. Palvelen Kolppanan seurakunnassa ja keran kuussa Hatsinassa. Lisäksi palvelen Kolppanan kappeliseurakunnissa Tihkovitsassa ja Taitsassa. Hatsinan seurakunta siunasi minut katekeetaksi ja lähetti sitten opiskelemaan.

Olen valmistunut insinööriksi Leningradin teknisestä instituutista vuonna 1989, alanani siipiratahydrauliikka. Työskentelen perheemme omistamassa maisemasuunnitteluyrityksessä.

Kaikkein eniten pidän nykyisissä opinnoissa filosofian historiasta, mutta myös erikoisaineista sekä yleissivistystä ja maailmankatsomusta laajentavista oppiaineista. Edellisen rehtorin, **Aleksandr Prilutskij'n** luennot olivat suurenmoisia. Pidän todella paljon myös **Juha Pihkalan** pitämistä kristologian ja kolminaisuusopin luennoista. Erittäin hyvänä pidin myös **Matthew Heisen** Uuden testamentin opetusta.

Ajanhukalta tuntuvat kurssit, joita meille pidetään uudelleen tai joiden sisältö ei vastaa aihetta. Valitettavasti on ollut myös paljon ku-

luneita kursseja vailla mitään sisältöä. Hyödyttömiä oppiaineita on kuitenkin vuosi vuodelta vähemmän.

Tulevaisuudessa aion työskennellä samassa paikassa kuin nytkin. On tietenkin mahdollista, että ilmestyy erilaisia vaihtoehtoja, jos Jumala niin tahtoo. Ajattelen kutsumukseni olevan saarnaamisen, johon minulla omasta mielestäni myös on lahjoja.

Oleg Borisov (55)

- Kazan

Tulen Kazanin seurakunnasta. Kun päätin ruveta palvelemaan Jumalaa ja ihmisiä, pastorimme **Anatoli Pogasij** sanoi: ”Sinulla on kaksi tietä. Joko sinusta tulee seurakunnan aktiivijäsen tai sitten pappi. Jälkimmäinen edellyttää opiskelua Inkerin kirkon Teologisessa Instituutissa.” Valitsin jälkimmäisen.

Minulla on jo entuudestaan korkeakoulututkinto – olen valmistunut Kazanin ilmailuinstituutista.

Pidän eniten filosofian historias- ta. Opiskeluprosessissa pidän tärkeänä lähes kaikkea, poikkeuksena muutama oppiaine, jotka toistuvat. Se johtuu muutoksista opintosuunnitelmissa.

Rehellisesti sanottuna – monet asiat, joita meille nyt opetetaan, ovat jo entuudestaan tuttuja. Ehkä siitä kuitenkin on hyötyä, onhan kertaus opin- tojen äiti. Turhina pidän muutamaa yleiskurssia. ”Rukous henkilökohtaisen elämän kokemuksena” -kursilla meille ei puhuttu rukouksesta mitään. Ja on ollut muitakin sellaisia kursseja, joiden nimike ei ole vastannut sisältöä.

Asun lähijaksojen aikana Instituutilla, jossa on hyvät olot. Pidän siitä, että on mahdollista keskittyä opiskeluun. Lauantaisin ja sunnuntaisin olen harjoittelijana Terijoella.

Tulevaisuudessa näen itseni nimenomaan pastorina ja haluan työskennellä kirkossa, mitä todennäköisemmin muualla kuin Kazanissa – siellä on jo palvelijoita ja myös kurssitoverini **Igor** aikoo mennä sinne. Etsin Jumalan tahtoa ja lähdän sinne, minne hän johdattaa. Olen valmis palvelemaan myös oman rovastikuntani ulkopuolella, jos on tarpeen. Odotan, mihin Inkerin kirkko haluaa minut lähettää.

Igor Kuznetsov (53)

- Kazan

Minäkin olen Kazanin Pyhän Andrean seurakunnasta. Koin kutsua palvella kirkossa ja siksi hain opiskelemaan Teologiseen Instituuttiin ja saamaan sopivaa koulutusta.

Korkeakoulututkinto minulla on jo entuudestaan, oikeusopillinen. Työskentelin poliisihallinnossa upseerina ja olen nyt eläkkeellä.

Pidän eniten käytännöllisistä oppiaineista, joista on hyötyä pappina, esim. liturgiikasta ja homiletiikasta. Yleisesti ottaen oppiaineet, joita meille opetetaan, ovat hyödyllisiä ja tarpeellisia.

Saksan opiskelua en ymmärrä. Luther kirjoitti nykysaksasta poikkeavaa saksaa, jota emme kuitenkaan ymmärrä. Olisi parempi, jos opiskelisimme englantia, jota tarvitsemme kommunikointiin vaikkapa suomalaisten kanssa. Suomeakin voitaisiin opiskella.

Asun opiskeluaikana Instituutin alueella yhdessä vaimoni kanssa. Kotona käyn ainoastaan harjoittelujaksoilla. Ensimmäisellä vuosikursilla asuin asuntolassa, mutta minun iässäni se oli jo vaikeaa. Olen aikaisemmin asunut vuosia yhteisasunnossa ja väsyin siihen. Nyt, kun asunme vaimoni kanssa omassa asunnossa, voin oikein hyvin. Nuoret ymmärtääkseni tykkäävät asua asuntolassa.

Tulin opiskelemaan Teologiseen Instituuttiin, jotta voisin palvella Kazanissa. Aion palata omaan, rakkaaseen seurakuntaani heti opiskelujen jälkeen, sillä minua tarvitaan ja odotetaan siellä. Koen kutsumusta papin työhön. Miksi muuten tulla tänne opiskelemaan?

Teksti: Darja Shkurljateva

Suomennokset: Anu Saari,

Liliann Keskinen

Kuva: Kristiina Paananen

Pyhässä Mariassa juhlavuosi

Tänä vuonna tulee kuluneeksi

210 vuotta siitä, kun suomalaisten rakentama luterilainen Pyhän Marian kirkko vihittiin käyttöön Bolshaja Konjushennajalla (Suuri tallikatu), Pietarin ydinkeskustassa ja
25 vuotta seurakunnan uudelleen rekisteröinnistä.

Seurakunta viettää 22.03.2015 juhlaa, joka alkaa kak-sikieliselä jumalanpalveluksella klo 12.

Kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita!

Juhlassa julkaistaan venäjänkielinen kirja, joka kertoo Pyhän Marian kirkkorakennuksen lisäksi yli 300-vuotiaan seurakunnan vaiheista.

Seuraavassa Inkerin Kirkko – lehdessä keskitymme Pyhän Marian seurakunnan vaiherikkaaseen historiaan ja monipuoliseen, virkeään toimintaan tänä päivänä. Tilaa itsellesi tai jollekin lahjaksi Inkerin Kirkko –lehti. Saat mielenkiintoisen lukupaketin neljä kertaa vuodessa suoraan kotiisi!

Tilaa Inkerin Kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin. Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuoden 2015 alusta jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

☐ Suomenkielinen Inkerin kirkko ☐ Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hintaa Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluun laskun sähköpostiosoitteeseen: _____

INKERIN

KIRKKO
1/93/2015

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin evlut. kirkko Venäjällä

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino:
Rannikon Laatupaino Oy, Vihanti

Painosmäärä: 3000
Rek.numero: 77-9428
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilaushinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaus muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi:
Teologisen Instituutin henkilökuntaa ja
opiskelijoita. Kuva Kristiina Paananen

Välähdyksiä Venäjältä

Rehtorin oppivuodet

Tulimme Kaijan kanssa Kelttoon myöhään uudenvuodenpäivänä 2001. Ladamme oli särkynyt jo alkumatkassa Lievestuoreella. Ystävälliset talkoolaiset olivat kuitenkin meitä odottamassa ja vielä yömyöhällä viimeistelivät kotiamme asumiskuntoon. Siitä alkoi seitsemän vuotta kestänyt palvelumme Teologisessa Instituutissa.

Instituutin (silloin vielä Koulutuskeskus) rehtori **Vladimir Blagin** oli tuolloin lähdössä opiskelemaan Helsinkiin. Yllätyksekseni minua pyydettiin toimimaan rehtorina hänen poissaolonsa ajan. Aluksi kieltäydyin, sillä venäjän opintoni olivat aivan alussa. ”Älä huolehdi, tulet vain istumaan pöytäsi taakse ja kuuntelet kun muut puhuvat, niin opit kielen”, minua rohkaistiin. Aivan näin helposti se ei sujunut, vaikka samassa, pienessä työhuoneessa oli 5-6 henkilöä ja puhetta kuulinkin paljon.

Instituutissa oli erittäin pätevä ja työhön sitoutunut henkilökunta ja johto, mikä mahdollisti sen, että työtä voitiin jatkaa ja kehittää minusta huolimatta. Koulutusohjelma oli monipuolinen. Kaikki Inkerin kirkon työtekijäryhmät koulutettiin Keltossa. Pääpaino oli kokoaikaisessa pappiskoulutuksessa. Sen akateemista tasoa nostettiin, ja teologian kandidaatin tutkinnolle saatiin kansainvälinen akkreditointi. Myös muita kursseja sekä hallintoa kehitettiin. Päämääränä oli korkeatasoinen koulutus, joka varusti opiskelijat käytännön seurakuntatyöhön. Suurin osa opiskelijoista oli ollut kristittyinä vain muutaman vuoden. Siksi heidän hengellisen elämänsä hoitamiseen kiinnitettiin opintojen ohella paljon huomiota. Päätös uuden päärakennuksen rakentamisesta

oli tehty ja alustavat sitoumukset rahoituksesta saatu. Rakentaminen alkoi 2002 ja kahden vuoden kuluttua urakka oli valmis. Rakentaminen oli suuri voimanponnistus, josta päävastuun kantoivat rakennustoimikunta ja henkilökunta. Suuri kiitos kuuluu tietysti myös lahjoittajille.

Myös vanhoja toimisto-, majoitus- ja koulutustiloja kunnostettiin ja uusittiin. Työstä vastasivat talkoolaiset, joita kiireisimpänä vuonna oli kaikkiaan 90 henkeä. He olivat Instituutille suuri voimavara. Jossakin vaiheessa taloon, jossa asuimme, päätettiin rakentaa toinen kerros. Pohjanmaan talkoolaiset saapuivat puolen yön tienoilla ja halusivat heti lähteä tutkimaan talon ullakkoa. Koetin estellä, mutta ei auttanut. Miehet kapusivat ullakolle, tulivat päättään pudistellen pois. ”Ei hyvältä näytä”, tuumivat. Aamulla varhain heräsimme ullakolta tuleviin työn ääniin. Pohjanmaan pojat olivat aloittaneet.

Suuri rikkaus olivat myös lukuisat vierailuryhmät. Vilkkaimpana vuonna vierailijoita oli noin 4000. Vieraat toivat virkistystä ja samalla myös kiipeästä kaivattua taloudellista tukea. Aina eivät vierailut sujuneet suunnitelmien mukaan. Kerran oli Turusta suuri ryhmä, kun päivällä yllätti vesikatkos. Onneksi piispan kotiin tuli vettä. Raahasimme saaveissa vettä vanhainkodin saunaan lämmitettäväksi ja niin kaikki vieraat lopulta pääsivät iltapesulle.

*Teksti: Tapio Karjalainen – SLS:n lähetystyöntekijä, Teologisen Instituutin vt. rehtori vv. 2001-2007
Kuva: Teologisen Instituutin arkistot*

“Lähtölaukauks lapse- ja nuorisotyöhön

Lapsi- ja nuorisotyön koulutukseen sisältyy lähijaksoja Keltossa sekä itsenäistä opiskelua. Yläkuvassa kurssilaiset yhden opettajansa, Valeria Aleksandrovan kanssa.

Teologinen Instituutti on avannut ovensa eri puolilta Venäjää tuleville nuorille ja toivottanut heidät lämpimästi tervetulleiksi opiskelemaan.

Tänä lukuvuotena lapsi- ja nuorisotyön kurssille on osallistunut kahdeksan opiskelijaa. He tulevat ympäri Venäjää, Inkerin kirkon eri seurakunnista: Hatsinasta, Toksovasta, Pietarista, Kazanista ja Siperian Minusinskista. Monet heistä palvelevat jo pyhäkouluapulaisena omassa seurakunnissaan. Toiset vielä etsivät omaa tehtävänsä.

Tämä kurssi on vähän erilainen kuin aiemmat. Siihen on tällä kertaa yhdistetty kaksi eri aluetta: opetusta sekä pyhäkoulusihteereille että nuorisotyöntekijöille. Se antaa kaikille opiskelijoille laajempaa tietoa koskien lasten, nuorten ja nuorten aikuisten opetusta.

Koulutuksessa me tutustumme kirkkohistoriaan, väittelemme pyhäkoulun merkityksestä hengellisessä elämässä ja teemme Raamatusta löytöjä - itsellemme epätavallisia mahdollisuuksia.

Teorian ohella saamme käytännön tehtäviä, esimerkiksi miten viettää kirkollisia juhlia omassa seurakunnassa tai pitää julkisia puheita yleisön edessä. Nämä harjoitukset auttavat meitä testaamaan omia kykyjämme ja parantamaan taitojamme lasten parissa työskennellessämme.

Lapsi- ja nuorisotyön kurssi antaa hyvän alun palvelu omassa seurakunnassa. Opettajiemme ohjeitten ja neuvojen ansiosta meille aukeaa uusia näköaloja niin lapsuuden maailmaan, kuin myös mahdollisuuksia myöhempään hengelliseen kasvuun.

*Teksti: Nadezhda Savitskaja – lapsi- ja nuorisotyön kurssin opiskelija Pietarista
Suomennos: KP
Kuvat: Anna Ruha*